

bpost

PB-PP IB-35036
BELGIE(N)-BELGIQUE

Afgiftekantoor 9450 Haaltert

Daens vandaag

Priester Daensfonds vzw

P.16

Wie gaat mee naar musical 'Daens'?
Graag inschrijven.

Opinieblad voor een warme samenleving

Tijdschrift van het Priester Daensfonds ■ 43ste jaargang nr. 4 - 2019 ■ Driemaandelijks tijdschrift
Toelatingsnummer 3775 ■ Erkenningsnummer P4A8022 ■ Afgiftekantoor: 9450 Haaltert
Verantwoordelijke uitgever: Vicky De Wolf, Middelkouter 68, 9450 Haaltert

Beste daensist,

Nog maar net hebben we aan het grafmonument van de familie Daens onze doden herdacht, of het Priester Daensfonds verliest alweer twee van zijn trouwe leden en medewerkers. Verder in dit tijdschrift vindt u een 'in memoriam' over Joost Vandommele en over onze trouwe daensist uit Nederland, Kees Noordermeer.

Als u deze editie in de bus krijgt is het volop pakjestijd – de tijd om cadeautjes aan te kopen voor Kerst en voor Nieuwjaar. Veel van deze geschenken worden tegenwoordig online besteld bij Bol.com, Coolblue en andere webwinkels.

Gemakkelijk hé, bestellen vanuit je luie zetel. Vandaag besteld, morgen in huis. Maar wat weten wij eigenlijk over deze digitale winkels? Wat en wie schuilt hierachter?

Uit een artikel in Humo blijkt het allemaal niet zo koosjer. Al deze webwinkels zijn gevestigd net over de grens met Nederland. Nederland staat bekend om zijn hyperflexibele arbeidsmarkt, waar vakbonden niet zo sterk staan als in ons land en waar weinig zekerheid is voor de werknemers.

Duizenden buitenlandse arbeidskrachten werken en wonen er in erbarmelijke omstandigheden.

Hernieuwing lidmaatschap/abonnement 2020

De 44ste jaargang van 'Daens Vandaag' kondigt zich aan. Abonnement én lidmaatschap vernieuwen is nu aan de orde. Schrijf nu 15,00 euro over. Scholieren en studenten betalen 7,50 euro.

Overschrijven op rekeningnummer BE40 7370 2745 3063 van het Priester Daensfonds vzw, Aalst.

Uiteraard is een hoger bedrag overschrijven een te overwegen optie.

Daens vandaag

Zo zijn er getuigenissen van mensen over de gehele wereld:

- Zij worden gersonseld via Facebook door uitzendbureaus uit eigen land.
- Er is geen speciale kennis vereist, alleen maar gezond en fit zijn.
- De reis naar Nederland moeten ze zelf bekostigen.
- De (interim)contracten worden in hun eigen taal of in het Engels opgemaakt, doch de loonbrieven zijn in het Nederlands en dus weten de werknemers niet of ze al dan niet correct vergoed worden.
- Ze worden ondergebracht in oude stacaravans of wooncontainers in vakantieparken of op terreinen midden tussen de velden en wei-landen, waar niets te beleven valt.
- In deze woongelegenheden leven ze met vier of meer in een kamer niet groter dan een kleerkast, een kleine kookhoek, een piepkleine douche en een flatscreen vastgemaakt aan de toegangsdeur.
- Hierdoor is er veel drank- en druggebruik en ontstaan er regelmatig vechtpartijen.
- Ze worden naar hier gelokt met de belofte dat ze een maandloon van € 2.000 zullen verdienen en een werkweek van 40 uren. Helaas, van het loon wordt de huur (€ 500) van de woongelegenheden afgetrokken.
- Daarnaast zitten de arbeiders soms dagen te wachten op werk. Door die interimcontracten zijn het allemaal dagloners. De arbeiders weten niet hoeveel werk er de volgende dag zal zijn en of ze zullen worden opgeroepen.
- De uitzendkrachten werken weken in fase A, maar stromen niet door naar fase B, waarin ze meer rechten hebben zoals een vast contract. Geen echte baan dus.
- De meeste arbeiders durven hier niets over te zeggen, want hun werk kwijt is ook hun woongelegenheden kwijt.
- Het werktempo in deze distributiecentra ligt ook zeer hoog. Het target ligt op 225 picks per uur. Zo'n tempo kan je alleen maar aan als je jong en fit bent.
- De werkkrachten hebben geen vaste uren en kunnen op elk moment opgeroepen worden, afhankelijk van de bestellingen die binnenrollen.
- Maar om stand-by te staan worden ze niet betaald.
- Hoeveel ze werken en verdienen hangt dus af van het aantal shoppende klanten die het heel normaal vinden dat hun bestelling de volgende dag al bij hen is.
- De impact op het leven van deze uitzendkrachten is dus zeer groot. Van een privéleven kan geen sprake meer zijn.
- Er wordt vaak heel los met werkgeversstatuten omgesprongen. Bij een recente enquête kwam aan het licht dat één op drie uitzendkrachten meer dan één job nodig hadden om de eindjes aan mekaar te knopen.

De distributiecentra zelf zijn weinig opbeurend: betonnen blokken met eindeloze gangen, waar het enige licht afkomstig is uit tl-lampen die aanflitsen wanneer iemand passeert.

Om het gedachtegoed van Pieter en Adolf Daens na te volgen, slaaf noch bedelaar zult gij zijn, moet het Priester Daensfonds hier kritisch durven over te zijn en durven zeggen dat al deze arbeidskrachten uitgebuit worden en slaven van de webwinkels zijn. Deze wanpraktijken gebeuren niet aan de andere kant van de wereld, maar bij onze dichtste burenen!

Beste lezer, denk dus eerst goed na vooraleer een bestelling bij één of andere webwinkel te plaatsen.

Het bestuur en de leden van het Priester Daensfonds wenst je alvast een mooie, gezellige eindejaarsperiode toe.

Vicky De Wolf - voorzitter

ZIJN DE PIJLERS VAN DE WESTERSE BESCHAVING ONDERGESNEEUWD?

*De westerse cultuur berust op pijlers die stevig (b)leken te zijn,
humaan en geldig voor de eeuwigheid.*

We geven het toe. De Atheense democratie waar wij zo graag naar verwijzen sloot vrouwen, slaven en metoiken (een soort gastarbeiders) uit. Maar elke burger had recht tot spreken. Dat geldt ook nu, maar we zwijgen, laten betijen, slapen, aanbidden het gouden kalf en worden cynisch of sceptisch. Dat voor enkele maanden 39 wanhopige Vietnamezen, tegen hoge betaling van een fortuin op zoek naar vrijheid en een sprankel geluk, sterven in een koelcontainer is het zoveelste, maar wellicht niet het laatste dieptepunt in onze beschaafde wereld waar tal van haaien rondzwemmen. We zijn even verontwaardigd, maar het wordt vlug een fait divers.

We geven het toe. Het antieke Rome, geroemd om zijn staatsstructuur, zijn scheiding der machten en zijn dualiteit volksvergadering -senaat, was ver van volmaakt. Want onverlichte despoten en het principe van brood en spelen werden haar fataal. Gapen is ongevaarlijk als het een gevolg is van vermoeidheid, maar het wordt gevaarlijk als men honger heeft (daarom brood) of zich verveelt (daarom spelen). Niet actueel meer? En wat dan met de dode ogen van kinderen zonder hoop op toekomst? En wat met het opdoemen van het spook van het populisme dat welig tiert in Polen en Hongarije, maar ook in Frankrijk en bij ons of in het Duitse Thüringen, nota bene de bakermat van Bach. We geven het toe. Het Christendom, geprezen om zijn blijde boodschap van vrede en mededogen, gleed af naar rijkdom (Cluny), decadentie (pausen als vorsten), oorlog en inquisitie. En momenteel staan Kerk als instituut en kerk als gelovig volk vaak ver van elkaar en is God vervangen door halfgoden (mijn lijst is te lang).

We geven het toe. De Verlichting verlost ons van vooroordeel en dogma en schonk ons vrijheid en ademruimte. Maar bijgeloof, sekten, polarisatie en fanatisme brengen ons terug naar de duisternis.

We kijken vaak naar het ideaal (wat zou kunnen) en de realiteit (wat is). Er zijn voorbeelden in overvloed. De democratie is een participatie geworden, de scheiding der machten heel dunnetjes of onbestaande, en van dag tot dag worden de heilige principes van de Verlichting geschonden.

Heeft de Nederlandse dichter Cees Buddingh dan gelijk wanneer hij schrijft?

*De natuur is prachtig, zeker,
met haar mooie groene bomen,
haar mooie gekleurde bloemen
en haar vele vele vogels
met hun keur van geluiden –
toch geef mij de mens maar
het enige dier in de schepping
dat zijn soortgenoten verslindt
en tussen twee maaltijden door
een plaatje opzet van Joseph Haydn*

Zullen we dan maar sceptisch worden en berusten? Neen, want er zijn tal van mensen die hun kop boven het gras uitstaken en tegen de stroom in bleven varen, vaak met als risico gevangenis of schavot. En toch...

Thomas More pleitte in zijn Utopia voor een heilstaat die dicht aanleunde bij een socialistisch geïnspireerde maatschappij, verzette zich tegen de scheiding van Hendrik VIII en kwam op het schavot terecht.

Mahatma Gandhi was een van de grondleggers van de Indiase staat en voorstander van geweldloosheid als middel tot revolutie. Hij streefde naar verzoening tussen hindoes en moslims, bewees dat India autarkisch kon leven en werd in 1948 vermoord.

Nelson Mandela was dicht betrokken bij de oprichting van het ANC, verzette zich tegen het apartheidsregime, werd tot levenslang veroordeeld en werd als vader des vaderlands beschouwd. Na zijn vrijlating bleek hij een voorbeeld van sereniteit en kreeg hij de Nobelprijs voor de vrede.

Wouter De Bruyne ▲

Martin Luther King was een charismatische figuur en een symbool voor de mensenrechten in de V.S. Zijn beroemde rede "I had a dream" geldt als een van de tijdloze voorbeelden van de invloed van het woord.

En we eindigen bij onze eigen priester Daens, consequent, dwars en eigenzinnig opkomend tegen uitbuiting en armoede, tegen katholieken als Woeste die geen christenen waren, tegen de miskennis van zijn taal en tegen de hautaine houding van wie zich boven het plebs verheven waanden.

Waren ze dan toch een steen in de rivier? Ja als we zien wat er momenteel aan de basis gebeurt zoals armoedebestrijding, opvang van daklozen en migranten, zorg voor het milieu, bewustmaking, de jeugd die op zoek is naar de zin der dingen, artsen zonder grenzen en wijkgezondheidscentra. Ik doe maar een greep en constateer dat ik dan veelal minder bij de politici terecht kom dan bij basisgroepen kom die hun engagement niet van de daken schreeuwen.

Joost Vandommele,

'Met velen bevriend, aan niemand gebonden'

De dood van Joost betekent voor ons daensisten het verlies van een vriend en een verzoener. Zo wist hij zijn waardering voor zijn grootvader René De Clercq, dichter en pleiter voor de vernederlandsing van de Gentse universiteit en de ontvoogding van het Vlaamse volk een sociale dimensie te geven. Zo werd hij - en dat is niet alledaags - een man van dialoog en een bruggenbouwer, een man van alle getijden ook die zich zowel thuis voelde in het Priester Daensfonds als in het Masereelfonds. Want grenzen kende hij niet en het begrip sociaal weefsel had voor hem diverse kleuren en nuances.

Grote woorden waren hem vreemd, gedrevenheid was hem ingebakken. Hij had een afkeer van theoretisch gedoe, maar was gesteld op de toepassing ervan. Dat bewees hij door zijn inbreng in het Priester Daensfonds, zijn functie in de vakbond, zijn engagement als vrijwilliger in een van de Gentse wijkgezondheidscentra, zijn rol als stadsgids in zijn geliefde en weerbarstige vaderstad en de publicatie van zijn boek over de sociale strijd in Gent waarin en terecht naast christelijk geïnspireerde figuren als dominee Domela Nieuwenhuis ook socialistische voormannen als Edward Anseele en Emiel Moyson hun contouren kregen.

Toen ik Joost leerde kennen, was er quasi intuïtief een gevoel van vriendschap en vertrouwen. Hij werd binnen het Priester Daensfonds onze compagnon de route, pionier en leidraad. Hij had daar naast- maar daar liep hij niet mee te koop- een grote liefde voor de klassieke muziek, vooral voor de barok en daarbinnen voor mensen als Haendel en Telemann. Zo wist hij me te verleiden om voor een kring van vrijzinnigen een lezing te houden over de Engelse grootmeester van de melodie. Ik erken dat ik met hangende pootjes (de traditie nietwaar en de vooroordelen) langs de Overpoortstraat trok en er met open armen werd ontvangen. Want toen bleek dat mistgordijnen alleen maar mistgordijnen waren en dat daarachter een groot humanisme schuil ging.

En misschien klinkt het ongewoon, maar Joost kon op weg naar de wagen na een vergadering van het Priester

Daensfonds binnen een babbel gemakkelijk overschakelen van een politiek probleem naar het wedervaren van de Buffalo's. Want dat is hij altijd gebleven, volks in alle toonaarden. Daarom denk ik bij Joost vaak aan de figuur van de Engelse cineast Ken Loach die zich weet in te leven in de armoede en de marginaliteit van mensen zonder hoop en die op uitnodiging van hare majesteit weigerde te knielen om een lintje of een ereteken te ontvangen. Maar ik heb geen beter besluit dan de beklijvende woorden van Joost zelf : "Met velen bevriend, aan niemand gebonden."

Op onze volgende vergadering blijft zijn stoel leeg, maar zijn geest zal ons begeleiden.

■ Wouter De Bruyne

Willy Kuypers en Lieve Devijver

***'Nu kan hij ademen zonder lucht
lopen zonder schoenen
nu kan hij lezen zonder boeken
nu kan hij blijvend vertellen
onder onze vredestoren
dat eindeloos vredesverhaal...'***

Wij zeggen een grote 'dank U' voor het enorme inspiratief levenswerk van Joost Vandommele.

Met Joost herleefde thuis René De Clercq, tijdgenoot van ons Vader.

Ludo Abicht

'Zeg me wie je vrienden zijn, en ik zal zeggen wie je bent.' Het antwoord op die vraag kregen we tijdens de uitvaartdienst van Joost Vandommele. Er waren honderden vrienden uit de meest diverse hoeken van de Vlaamse en sociale bewegingen aanwezig, en vrijwel niemand was daar ambtshalve of uit opportunisme: ACOD-militanten van het spoor, oud-leden van de werkgroep 'Arbeid', Vlinks en de redactie van het links-nationalistische blad Meervoud, oud-leden van de Dietse jeugdbewegingen, het Priester Daensfonds en de KP, naast vrienden uit Ierland en de Koerdische gemeenschap. Op de doodskist lagen de Geuzenvlag (oranje-blanje-bleu) en de vlag van de Vlaamse Socialistische Beweging, en naast de kist stond die hele tijd een vriend en oud-militant van de socialistische vakbond met de afdelingsvlag. En allen beschouwden zich, terecht, als vrienden van Joost.

Orhan Kilic, Koerdische Vlaming

Het is een hele eer voor mij om hem persoonlijk gekend te hebben, en een eer voor de Koerdische gemeenschap om zo'n overtuigde en solidaire vriend aan hun zijde te kunnen hebben. Joost had veel aandacht voor de verzuchtingen van het Koerdische volk. Wanneer zijn gezondheid het toeliet, liep hij trouw en vastberaden mee in de betogingen voor de rechten van de Koerden. Joost was een volbloed activist die wist dat je rechten en sociale vooruitgang moet afdwingen op straat. Solidariteit stond bij hem voorop. Hij besepte als geen ander dat je daar als mens veel voor moet opofferen, want niet evident is in deze individualistische tijden. Het brein van Joost was een historische schatkamer, gevormd door de ervaringen van de klassenstrijd en de nationale emancipatiebewegingen. Waar Joost voor stond, kan je lezen in zijn meesterwerk 'Gent, een bakermat voor democratie en socialisme'.

...Zijn wereldbeeld was een symbiose van progressief nationalisme, klassenstrijd en solidariteit. Die waarden vond hij terug in de eigen Vlaamse geschiedenis. Hij koesterde deze nog te weinig gekende erfenis. Dat heb ik mogen ervaren toen hij mij begin 2017 meenam op een persoonlijk gegendste ontdekkingstocht in Oost- en West-Vlaanderen langsheen plekken en monumenten die de geschiedenis van de Vlaamse emancipatiestrijd uitdragen. We vertrokken in Gent en belandden in Deerlijk, Meseu, Diksmuide, plekken waar hij de geschiedenis van de Vlaamse beweging op wonderlijke wijze kon verweven met zijn persoonlijke (familie)geschiedenis en anecdotes. Onze tocht samen was een grote intellectuele verademing ver weg van clichés en zwart-wit-voorstellingen. Het ging over het verhaal van de socialist-flamingant Emiel Moyson, het museum en het verhaal van René De Clercq, de eerste wereldoorlog en de Frontbeweging, de onzalige collaboratie met de Duitsers en het antioorlogsmonument de IJzertoren. Maar ook het treurige verhaal van Ierse soldaten die stierven in een oorlog die niet de hunne was.

IN MEMORIAM

Kees Noordermeer,

Dankbaar voor al het goede wat Kees heeft gedaan

Met een intiem, maar aangrijpend laatste samenzijn werd eind november ll. in crematorium Zoomstede in Bergen op Zoom afscheid genomen van Kees Noordermeer ('s Gravenhage, 30 april 1938 – Ossendrecht, 15 november 2019).

Heel terecht ving woorddienstbegeleider Siem van Baal de uitvaart aan met het gebed dat op 30 april 2011 in Putte (Nederland) uitgesproken werd naar aanleiding van de inzegening van de Daenskapel aan de woning van Keest Noordermeer. Het gebed typeert geheel en al Kees Noordermeer, een man met een sterk rechtvaardigheidsgevoel.

'Heer, maak mij een instrument van uw vrede. Laat mij liefde brengen waar haat is. Laat mij vergeving brengen waar schuld is. Laat mij eenheid brengen waar tweedracht is. Laat mij waarheid brengen waar dwaling is. Laat mij geloof brengen waar twijfel is. Laat mij hoop brengen waar wanhoop is. Laat mij licht brengen waar duisternis is. Laat mij vreugde brengen waar verdriet is.

Heer, maak dat ik er meer uit uit ben te troosten dan getroost te worden, te begrijpen dan begrepen te worden, te beminnen dan bemind te worden. Want door het geven ontvangen we. Door onszelf te vergeten vinden we. Door te vergeven wordt ons vergeven. Door te sterven verrijzen we tot het eeuwig leven.'

Het Priester Daensfonds heeft een ware daensist verloren. We zijn Kees veel dankbaarheid verschuldigd voor zijn inzet en klare kijk op een solidaire samenleving.

Kees Noordermeer, een beroepsleven lang in de verzekeringswereld, vrijgezel, dierenvriend, jarenlang vrijwilliger in het vluchtelingenwerk en anomiem schenker en bezorger van vele Sinterklaasgeschenken (aانبellen, bonzen, wegwezen), leerde Adolf Daens en de daensisten kennen via de film Daens. Het rechtvaardigheidsverhaal trof hem diep. Hij speurde en vond de geschiedenis van de zomerse tournees van Daens in Nederland, waar de bisschoppen een hardvochtig verdicht over Daens velden. Kees bracht Daens eerherstel voor wat hem in Nederland aangedaan werd. Hij richtte op zijn eigendom in Putte een Daenskapel in en ijverde tevergeefs (vergunningen...) voor de oprichting van een Daenskapel op een vrijliggend hoekperceel in de nabijheid van zijn woning.

We leerden Kees, de zachtmoedige man, kennen tijdens Daensdagen op het Werfplein in Aalst, evenals op 1 november aan het Daens-familiegraf. Een kaarsje aansteken hoorde bij zijn gemeend ritueel.

We hadden het genoeg uitgebreid met Kees te praten in zijn woning in Putte, dit naar aanleiding van een interview. Hij vertelde er hoe hij als een diep-religieuze man – eerder volgde hij een opleiding als diaken – het officiële kerkinstituut de rug toekeerde, maar evangelisch geïnspireerd bleef. Zijn uitvaart begon met een gebed, maar van een begrafenisdienst in een kerk wilde hij niet weten.

■ Johan Velghe

DAENS BLIJFT EEN 'CHANGEMAKER'

'Changemakers' is het thema van 11.11.11. dit jaar. Het is tegelijk een vraag naar politici om baanbrekers voor een solidaire samenleving en wereld te steunen en niet langer monddood te maken. In onder meer Aalst gaf Johan Velghe een getuigenis over het blijvend sterke gedachtegoed van Adolf Daens.

Deze actie zet priester Adolf Daens en de daensisten op de plaats waar zij toen eenzaam stonden: de plaats waar verworpenen der aarde de rug rechtten, de plaats waar de uitbuiters knarsetandden omwille van het groeiend verzet. Libanon, Chili, Bolivia, Palestina, Irak, Koerdistan, gele hesjes, Catalonië tot Vlaanderens geviseerde middenveld toe zijn vandaag die plaats.

Die plaats was en is het hoopvolle kruispunt van solidariteit, rechtvaardigheid, gelijkwaardigheid, armoedebestrijding en een positieve identiteitsinvulling: het onverbreekbaar pakket dat, zoals te lezen valt op het plaket onderaan het monument, van slaven en bedelaars vrije en welvarende mensen maakt.

Daens en de daensisten werden monddood gemaakt door dé supranationale macht van het einde van de negentiende/begin van de twintigste eeuw: de dominantie van de toenmalige Katholieke Kerk verweven met het staatsnationalisme van natiestaten, verweven met ultrakapitalisme, verweven met expansionistische, militaire en koloniale veroveringen. Kortom, verweven met machtsdrang.

Evangelische waarden werden verdrongen naar de nooduitgangen van willekeur en liefdadigheidswerken.

De supranationale Europese Unie mag dan al vandaag het beginsel huldigen dat iedereen in alle levensfasen een waardig leven moet leiden, het fraaie beginsel is niet bindend.

EU-landen worden wel met strengheid op de vingers getikt wanneer hun begroting te diep in het rood gaat, maar nooit worden ze aan de oren getrokken wanneer ze sociale doelstellingen niet halen.

Het duurde welgeteld tot 2015 vooraleer een kerkvorst, toenmalig aartsbisschop Joseph Leonard, in de hier honderdvijftig meter verderop gesitueerde Sint-Martinuskerk, publiekelijk erkende dat Daens volkomen gelijk had toen hij als diepgelovig man, zich in duidelijke bewoordingen en daden verzette tegen alle vormen van onvrijheid, gaande van het ontbreken van algemeen stemrecht tot het mensonterende winstbejag van kinderarbeid.

“ *Die plaats was en is het hoopvolle kruispunt van solidariteit, rechtvaardigheid, gelijkwaardigheid, armoedebestrijding en een positieve identiteitsinvulling.* ”

De rehabilitatie, zonder voetnoten of enig voorbehoud, liet 108 jaar op zich wachten. Daens was wel degelijk een baanbreker.

Daens, in het hart gedragen door de Aalsterse volksmens, werd ook na zijn dood door Kerk en gezaghebbers monddood gehouden door hem een begrafenismis te weigeren, door hem in de jaren vijftig van vorige eeuw een monument in de nabijheid van de Sint-Martinuskerk te ontzeggen, door zijn ondeelbaar pakket aan krachtlijnen voor een warme samenleving op te breken en te verdelen over de zuilen, en ja, ook te verbinden met kwalijke ideologieën.

Terwijl Daens, gelet op zijn contacten en overleg met onder meer socialisten en zelfs de loge, een man van overleg en verdraagzaamheid was. Al te graag wordt Daens geïsoleerd als louter een historisch Vlaams figuur, zonder naar het heden te kijken.

Met revolutionaire ijver eisten de daensisten het algemeen stemrecht. Vandaag ijvert de Vlaamse regering voor een democratisch deficit met het voorstel tot afschaffing van de stemplicht bij gemeenteraadsverkiezingen.

Vandaag brandmerkt de Vlaamse regering het klimaatprotest en knijpt hiermee de keuzenvrijheid het strot dicht om niet medeplichtig te zijn aan de gevolgen van de nalatigheid eigen aan het zogezegde ‘klimaatrealisme’.

In de gloriejaren van roofofkapitalisme stonden Daens en het daensisme voor een samenleving met een morele ruggengraat en met de medemensen als gelijkwaardige

partners. De breuklijn, ware ‘changemaking’, werd scherp getrokken.

Het creëren van een middenveld met beginnende mutualiteiten, fabrieksvakbonden, coöperatieven, onderwijsbevordering, acties voor democratisch stemrecht, kansen scheppen voor cultuurbeleving en toegang tot de ambtenarij en de juridische en economische wereld in het Nederlands, én een doorgedreven pacifisme, leidde tot een bitsige strijd en de al even bitsige vijandschap van koning Leopold II.

Dat beeld herkennen we vandaag in de bitsigheid waarmee Trump, Poetin, Erdogan en andere Bolsonaro’s regeren. We herkennen die bitsigheid wanneer in Vlaanderen niet de armoede bestreden wordt, maar wel de verenigingen die armoede bestrijden. We herkennen het in de voorrang die gegeven wordt aan privérechten boven herverdeling.

Berg Daens niet op in de map ‘Vlaamse en rechtse histories’. Stop Daens niet in de hokjes van het eigen grote gelijk. Je mag Daens herdenken, je mag Daens als voorbeeld aanwijzen, maar bovenal dienen we de breuklijntrekker Daens te zijn: consequent sociaal.’

■ Johan Velghe

1 NOVEMBERBIJEENKOMST AAN HET DAENS-FAMILIEGRAF

VERGETEN WE NOOIT DAT DAENS ARMOEDE EN UITBUITING BESTREED

Ooit begonnen als een piëteitsvolle kransneerlegging door enkele bestuursleden van het Priester Daensfonds is de jaarlijkse bijeenkomst op Allerheiligenochtend aan het familiegraf van Adolf en Pieter Daens op de Aalsterse stedelijke begraafplaats aan de Leo de Bethunelaan uitgegroeid tot een goed bijgewoonde jaarlijkse traditie, maar blijvend piëteitsvol. Zo ook dit jaar, met Oost-Vlaams gedeputeerde Annemie Charlier als gastspreker.

Na een groet aan de op dezelfde begraafplaats begraven voormalige voorzitters Frans De Neve, Luc Delafortrie en Herman Slagmulder, werd rond het Daens-grafmonument een minuut stilte in acht genomen voor wijlen Joost Vandommele, lid van de raad van bestuur van het Priester Daensfonds.

‘Verzet tegen armoede en uitbuiting was de belangrijkste drijfveer van de daensisten. Misschien minder zichtbaar, maar vandaag is in Vlaanderen die armoede en uitbuiting nog altijd aanwezig’, stelde Annemie Charlier. Zij focuste inzonderheid op het aspect van de kennis van het Nederlands en de drempels die veel jongeren nog dienen genomen te worden om succesvol hoger onderwijs door te komen. Taalkennis en onderwijs zijn belangrijke componenten in een globale aanpak van armoede, net zoals huisvesting en werkgelegenheid en het doorbreken van het isolement waarin mensen in (kans)armoede zich bevinden.

‘Scholen bouwen en leerkrachten opleiden vormen geen garantie dat ook de armste kinderen hiervan kunnen profiteren. De slechte sociaal-economische situatie van arme families moet via o.m. tewerkstelling verbeterd worden, zodat kinderen de kans krijgen om naar school te gaan en tijd te hebben om zich voor hun lessen en taken in te zetten.’ Alfabetisering van moeders en het aanbrengen van een gedegen kennis van gezondheidszorg zijn belangrijk, zodat moeders hun kinderen kunnen begeleiden en stimuleren bij hun schooltaken. Crèches en kleuteronderwijs geven stimulansen aan de ontwikkeling van het jonge kind. De voorschoolse opvang volgt de kinderen medisch op. Die educatieve omgeving vormt de beste voorbereiding op de lagere school.

De gedeputeerde wees er op dat armoede niet alleen bekeken mag worden als loutere inkomensarmoede. Er is de maatschappelijke en psychologische uitsluiting, het gevoel niet mee te tellen. ‘Empowerment’ en participatie zijn de remedies. Ook hier is een gedegen kennis van het Nederlands van tel als bouwsteen van een duurzame armoedebestrijding.

Zaterdag 13 juni 2020, samen naar de opvoering in Puurs

*(inschrijven is betalen, vóór 1 februari 2020,
prijzen zitplaatsen met reductie én busvervoer)*

DAENS
DE MUSICAL

Foto's & logo: ©Studio100

AGENDA

De musical Daens neemt ons mee naar Aalst anno 1888. De bevolking werkt er onder erbarmelijke omstandigheden in de textielfabrieken. Ze worden misbruikt en uitgebuit door de rijke fabrieksdirecteuren.

Zo is de situatie die priester Adolf Daens (vertolkt door Peter Van de Velde), na een conflict met bisschop Stillemaans (Jo De Meyere), aantreft wanneer hij terugkeert in zijn geboortestad Aalst.

Een plaatselijke industrieel heeft de helft van zijn arbeiders ontslagen en wordt hierbij gesteund door Charles Woeste, voorzitter van de Katholieke Partij.

Daens verzet zich tegen deze ontslagen en tegen de wantoestanden in de textielfabrieken.

In zijn strijd krijgt Daens de steun van Netted (Free Souffriau), pas zeventien maar al kostwinner voor het hele gezin. Ook de liberalen en socialisten kiezen de kant van het volk. Eén van de socialisten is Jan De Meeter (Jelle Cleymans). Te midden van de sociale onrust en de barre levensomstandigheden ontstaat er een verboden liefde tussen het katholieke meisje en de overtuigende socialist.

Eerder, in 2008, in de ondertussen gesloopte gebouwen van het voormalig postsorteercentrum in Berchem, bracht Studio100 de Daensmusical. Nu heeft Studio100 de ambitie om met deze productie Daens 2.0 te maken. Het leven en de boodschap van priester Daens zijn een inspiratiebron geworden voor elke nieuwe generatie.

De rijdende tribunes en decors zorgen voor een unieke, nieuwe versie van deze succesmusical. De onvergetelijke beleving voor publiek wordt gegarandeerd door het groots speelveld, state-of-the-art theatertechnieken en een kwalitatief audiosysteem met hoofdtelefoons. Het audiosysteem bewees eerder ook al zijn dienst tijdens de spektakel-musical '40-45'

■ Johan Velghe

DAENS DE MUSICAL

*Op zaterdag 13 juni 2020
trekt het Priester Daensfonds
naar de musicalvoorstelling 'Daens'
die om 17 u. aanvat.*

*De verplaatsing naar het pop-up theater van
Studio100 in Puurs gebeurt met de bus. **Busvervoer
en ticketprijsvoordeel zijn inbegrepen in de prijs.***

*Kaarten mét busvervoer:
77,00 euro voor categorie 1;
69,00 euro voor categorie 2.*

*Inschrijven is betalen **vóór 1 februari 2020** op
rekeningnummer **BE40 7370 2745 3063** van het
Priester Daensfonds vzw, Aalst, met **vermelding van
telefoonnummer of mailadres**,
dit met het oog op de verwittiging inzake de opstapplaatsen
en het bekomen van de tickets.*

*De voorstelling duurt circa 2,5 u. Er is geen pauze.
De bussen komen circa 1 uur à 45 minuten voor aanvang
van de voorstelling aan.*

AGENDA

Prettige feestdagen!

NOTEER ALVAST IN UW AGENDA 2020:

ZONDAG 7 JUNI 2020

Daensdag

(‘Daens op tournee’) in Ninove

ZATERDAG 13 JUNI 2020 (zie ook pg 16-17)

Musical ‘Daens’,

bijwonen voorstelling in Puurs

ZONDAG 21 JUNI 2020

Poëtisch-Muzikale Daenswandeling in Aalst

ZONDAG 1 NOVEMBER 2020

1 november-herdenking

aan familiegraf Daens in Aalst

Colofon

Socioculturele vereniging

PRIESTER DAENSFONDS vzw

Maatschappelijke zetel:

Stadhuis, Grote Markt 3, Aalst (géén correspondentie-adres)

Correspondentie-adres:

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

E-post:

info@daens.org

Website:

www.daens.org

Raad van Bestuur en Algemene Vergadering:

Stephan Beeckman, Martine Bode, Wouter De Bruyne (ondervoorzitter), Lieve De Geyter (secretaris/verslaggever), Joris De Kegel (penningmeester/ledenbeheer), Carolien De Neef, Johan De Nijs, Willy De Turck (erevoorzitter), Vicky De Wolf (voorzitter), Erik D'Hondt, Luc Geeroms, Jef Keymeulen, Rob Librecht, Wilfried Lissens, Eric Meersseman, Hendrik Strypens, Roel Temmerman, Hugo Van de Voorde (communicatie), Karel Van den Bossche, Luc Van der Helst, Johan Velghe (medevoorzitter).

Lidmaatschap

rekeningnummer: IBAN: BE40 7370 2745 3063;
BIC: KREDBEBB

Jaarlijkse bijdrage:

15 euro (7,50 euro scholieren en studenten);

25 euro ereleden en openbare besturen;

50 euro beschermende leden.

Schrijf nu over en u bent tot eind 2020 lid/abonnee.

Verantwoordelijke uitgever:

Vicky De Wolf,

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

053/83 31 95, e-post: vicky.dewolf@hotmail.com

Hoofdredacteur:

Johan Velghe,

Stasegemsestraat 112 A/1, 8500 Kortrijk,

056 25 71 82, e-post: johan.velghe@skynet.be

Redactie:

Wouter De Bruyne, Vicky De Wolf en Johan Velghe schreven de bijdragen in dit nummer.

Illustraties & foto's:

Archief Priester Daensfonds, Joris De Kegel, Studio100, Hugo Van de Voorde en Johan Velghe brachten de illustraties & foto's aan.

Opmaak:

Marijke Van de Voorde deed de lay-out.

Privacyregelgeving:

Comform aan de privacyregelgeving worden de persoonsgegevens verbonden aan het lidmaatschap uitsluitend aangewend voor de toezending van de periodiek 'Daens Vandaag', uitnodigingen voor activiteiten en nieuwe publicaties van het Priester Daensfonds vzw. Deelname aan activiteiten houden de toestemming tot publicatie in van actie- en groepsfoto's van deze activiteiten. U kunt te kennen geven niet op gepubliceerde foto's voor te komen.

Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen

Het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen staat garant voor tussenkomsten tandzorgen, optiek, lidgeld sportclub en jeugdbewegingen, dieetadvies, vaccinaties, schoolreizen, speelpleinwerking, kampen, orthodontie, logopodie, ...

Kersverse ouders kunnen ook nog rekenen op tal van geboortevoordelen (geboortepremie, terugbetaling luiers, kraamhulp, thuisoppas zieke kinderen, ...).

**Neutraal
Ziekenfonds
Vlaanderen**

UW PARTNER VOOR ZEKERHEID